

به نام خدا

سلام همکلاس عزیز

قدیمی‌ها می‌گفتند: "نو که بیاد به بازار کهنه میشه....."

از نگاه تو سال نو شبیه چیست؟ پدری که پدربزرگش کشاورز بود می‌گفت: شبیه درختی است که میوه‌هایش امیدها و آرزوهای باغبانش است.

به سال نو که نزدیک می‌شویم، انگار که درخت امید و آرزو شکوفه می‌کند، در دل تمام شهر و روستا و مردمان ساکن شان. همه امیدوارند که سال نو پر باشد از اتفاقات خوب و رسیدن به آرزوها برایشان و برای کسانی که دوستشان دارند.

اما خیلی از ما وقتی برمی‌گردیم و به درخت سال کهنه نگاه می‌کنیم، چقدر آرزوهای کال و نارسیده بر شاخه‌هایش می‌بینیم، آن وقت دل آزار می‌شویم.

گفتم سال کهنه؛ همان که دوازده ماه پیش سال نو بود و امیدمان به رسیده شدن میوه‌های آرزویش. همکلاس من بیا قرار بگذاریم که سال ۱۴۰۱ کارهایی کنیم که میوه‌های درخت امید و آرزوی مان رسیده چیده شود.

من برایت نکاتی می‌نویسم که با انجام آن می‌توانیم، همچون یک باغبان به درخت مان رسیدگی کنیم، تا میوه‌هایش ناچیده و کال نماند.

* مثل عادت مردمان موثر، عادت کنیم که نخست امور نخست را انجام دهیم. باغبان هم اول زمین اش را آماده و هر چه برای درختانش ضرر دارد پاک کرده و از آن به بعد به کاشت و نگهداری و پرورش اقدام می‌کند.

* برای رسیدن به آرزوهایمان زمان و مکان درست انتخاب کنیم تا بی دلیل انرژی مان از دست نرود.

* هر روز به آرزوی مان فکر کنیم و برای شکوفایی اش تلاش کنیم.

* اگر اتفاقی ناخواسته همچون تندباد و تگرگ به درخت مان زد، به مسیرمان ادامه داده و نامید نشویم.

و در آخر مثل همه مردم شریف و دوست داشتنی که می‌شناسیم، فقط به فکر درخت و باغ خودمان نباشیم و برای به بار نشستن درخت آرزوهای دیگران، در حد توان مان بکوشیم.

تو هم اگر خواستی و دانستی، برایم از امیدها و آرزوهایت بنویس و بگو برای رسیدن به آن‌ها چه می‌کنی. سال نو می‌رسد و دوازده ماه بعد کهنه می‌شود. اما این بار کاری می‌کنیم تا نو که به بازار آمد، کهنه دل آسای باشد.

سال نو مبارک

سال

